

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Με πολλή πικρία παρατηρεί ο «Προσφυγικός κόσμος» την αδιαφορία που δείχνουν οι γυναίκες για τα ζωτικότερα συμφέροντά τους που συζητήθηκαν στις γενικές συνελεύσεις της Π.Ο.Α.Δ.Α., όπου δεν έφάνηκε καμιά κυρία ή δεσποινίδα πρόσφυγα. Και το παράπονο αυτό είναι πολύ δίκιο αφού οι περισσότεροι από τους μισούς δικαιούχους είναι γυναίκες, που αν δεν ενδιαφερθούν οι ίδιες για τα οικονομικά τους ζητήματα ποιος έχουν την αξίωση να ενδιαφερθώ; Και το άρθρο αυτό δίνει μέσα σε λίγες γραμμές την ουσία του φεμινισμού τόσο δυνατά και καθαρά που αξίζει να τις αναφέρουμε. «Αφετηρία και βάση του φεμινισμού είναι ο οικονομικός παράγων πρό παντός, ή οικονομική ανεξαρτησία που δίνει την προσωπική και πνευματική ανεξαρτησία. Όλος ο αγώνας που διεξάγει σήμερα ή γυναίκα γύρω απ' την απόκτηση ψήφου, πολιτικής και αστικής ισοτιμίας με τους άντρες, προϋποθέτει την εξασφάλιση της οικονομικής ανεξαρτησίας... Μήπως τάχα και ή σημερινή μειονεκτική θέση της γυναίκας απέναντι στον άντρα δεν οφείλεται στην οικονομική της υποδούλωση παντού;»

«Ας μη ξεχνούμε όμως πως ή μειονεκτική αυτή θέση είναι που δημιούργησε αυτή την παθητική κι' αδιάφορη και μοιρολατρική ψυχρόσυνθεση της σημερινής γυναίκας. Και γι' αυτό της αξίζει κάποια έπιείκεια.

* *

Η εποχή των διαλέξεων άρχισε. Και έχομε ν' απαριθμήσομε κιόλας ένα πλήθος γυναίκες όμιλήτριες που έκαμαν διαλέξεις σε διάφορες αίθουσες. Την κ. Αντωνιάδου, διδάκτορα της νομικής σχολής του Μπορδών, που έδωσε τρεις διαλέξεις στην Αρχαιολογική Έταιρία οργανωμένες από το Σύλλογο προστάσις κρατουμένων, με θέμα «Οι έχθροι της οικογενείας». Την Κα Άννα Τριανταφυλλίδου, στον Παρνασσό για την ελληνική οικογένεια στην αρχαιότητα και για τη σύγχρονη ελληνίδα. Τη Δδα Μινώτου στο Δύκειο των Έλληνίδων για το Φώσκολο. Επίσης μια εισήγηση στην καλλιτεχνική παράσταση της Δδας Χαλκούση «Έλα να φύγομε» έκαμε για τις τάσεις του νεώτερου θεάτρου ή κ. Έλένη Νεγροπόντη, στο Έθνικό θέατρο.

* *

Περίεργο όμως σύνθημα έδωσαν θαρρείς οι διάφορες όμιλήτριες που εξετάζουν κοινωνικά προβλήματα.

Μηλοῦν διαρκῶς γιὰ τοὺς κινδύνους τῆς οἰκογένειας, γιὰ τοὺς ἐχθροὺς τῆς οἰκογένειας καὶ σημαίνουν ἀδιάκοπα ἓνα «κώδωνα κινδύνου». Καὶ τὸν κίνδυνο αὐτὸ τὸν βλέπουν σὲ διάφορα πρόσωπα, κόμματα, ομάδες, ὀργανώσεις, ἰδεολογίες καὶ δὲ σκέπτονται νὰ ἐξετάσουν μήπως τὰ αἷτια τοῦ κινδύνου— ἂν ὑπάρχει— εἶναι βαθύτερα, ἐσωτερικώτερα. Ἐπειδὴ εἶναι ἀπόλυτη ἀνάγκη νὰ ἔχομε συγκεκριμένους ἐχθροὺς ἔταν δὲν τοὺς βρίσκομε τοὺς δημιουργοῦμε : μαλλιαροκομμουνιστές, φεμινιστές, κτλ. κτλ.

*

* *

Η ἐκθεση τῆς Δας Ε. Μπερτσά πού βάσταξε ἀπὸ τὴς 3 ὡς τὴς 30 τοῦ Νοέμβρη κίνησε ξεχωριστὰ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ φιλότεχνου κοινοῦ. Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ ἂν ἡ κυβιστικὴ σχολὴ τῆς ζωγραφικῆς ἔχει μέσα της τὰ στοιχεῖα μιᾶς τέχνης πού θὰ ἐπικρατήσῃ ἢ θὰ ἐπιβληθῇ ἢ ἂν εἶναι πῶς πολὺ ἢ ἐκδήλωση τῆς ἀνησυχίας τῆς τωρινῆς ἐποχῆς πού θλο καὶ ψάχνει γιὰ καινούργιους δρόμους, ἢ Δα Μπερτσά ἔχει μερικὰ σπάνια χαρίσματα. Σταθερότητα στὴ γραμμὴ, ἐξαιρετικὰ ἔντονο χρῶμα καὶ σπάνια ἱκανότητα νὰ δίνει ἔκφραση δυνατὴ στὰ πρόσωπα καὶ μὲ τὰ ἀπλούστερα ζωγραφικὰ μέσα. Περιμένομε νὰ ἰδοῦμε τὴν ἐξέλιξη καὶ τὴ δική της καὶ τῆς σχολῆς της.